

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 45
din data de 30.01.2013**

Dosar nr. 484/2012

Petiția nr. 5383/05.04.11.12

Petenți: V.R.

Reclamat: Garanti Bank

Obiect: refuzul acordării un credit bancar de către o unitate bancară.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 V.R. ...

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 Garanti Bank prin reprezentant domnul **U.T.-Director General**, loc. ...

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul este o persoană pensionară, încadrată în grad de handicap și a dorit să contracteze un credit de consum de la partea reclamată. Aceasta a refuzat acordarea creditului solicitat, pentru motivul neîncadrării petentului în scoring-ul(punctajul) de eligibilitate.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.5383.15.11.2012, a fost citat domnul V.R.în calitate de petent, pentru data de 04.012.2012. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.5640.15.11.2012, a fost citat Garanti Bank prin reprezentant domnul *U.T.-Director General* în calitate de reclamat, pentru data de 04.12.2012. Procedură legal îndeplinită.

**IV. Susținerile părților
Susținerile petentului**

4.1 Petentul susține faptul că este pensionar și posesor al unui Certificat de încadrare în grad de handicap și a dorit să contracteze un credit bancar obținând un răspuns negativ. Petentul declară că, persoanele pensionate dar neîncadrate în grad de handicap, pot obține un credit cu o dobândă avantajoasă fiind considerate eligibile în acest sens pe când el nu. În acest sens petentul consideră că este discriminat, situația lui socială fiind de persoană pensionată încadrată în grad de handicap.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată arată în anul 2012, portofoliul clienților Ralfi IFN SA, produsul de credite de nevoi personale solicitat de petent este structurat după cum urmează; pensionari 57,9%, angajați 41,8% și PFA 0,3%. Majoritatea portofoliului fiind format din pensionari, tocmai datorită faptului că Ralfi IFN SA, are o politică de creditare ce avantajează pensionarii (sume împrumutate mici, pe o durată de până la 5 ani, având dobândă fixă.). Cu toate acestea, suntem obligați să realizăm selecția cererilor de credit în conformitate cu normele legale aplicabile și normele interne de creditare aprobate de către Banca Națională a României. Cererea de credit a petentului a fost respinsă din motivul neîndeplinirii condițiilor de scoring(punctaj), stabilite de către societatea bancară, pentru a avea o politică de creditare prudentă pentru un profil de risc pentru ambele părți. Verificarea condițiilor de scoring se face într-un system automatizat cu privire la toți solicitanții de credit și nu în mod individual. Tocmai din dorința Societății bancare de a minimaliza acțiunea umană în procesul de aprobare a creditelor.

4.3 Menționăm că scoringul și verificările aferente sunt incluse în normele și procedurile interne ale Ralfi IFN SA și aprobate de Banca Națională a României.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, petentului nu i s-a aprobat de către partea reclamată, contractarea unui credit de consum, acesta fiind pensionar și persoană încadrată în grad de handicap..

Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie

cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată, Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin neacceptarea acestuia de a cotracta un credit de nevoi personale de către partea reclamată pe motivul încadrării sale în grad de handicap și a situației de categorie defavorizată(pensionar).

Colegiul observă că un asemenea raport nu poate fi stabilit în prezenta speță. În cauză nu sunt prezentate indicii de natură a prezuma că un criteriu interzis stipulat de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicata a constituit un obiter dictum în privința unei repartizări a locurilor de parcare amenajate de către partea reclamată pe un teren public al acesteia. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și acțiunile părții reclamate ar exista un raport de cauzalitate ce ar determina un tratament mai puțin favorabil aplicabil unor situații comparabile.

Luând act de susținerile petentului, Colegiul reține că urmare reorganizării instituției reclamate, petentul nu a fost transferat pe un post similar comparativ cu colegii săi.

5.2 Reținând definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000

republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- Tratatul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratatul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art.2, alin.1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

Analizând situația în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire, restricție, excludere, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit. În speța dedusă soluționării, neacceptarea petentului pentru a contracta un credit de nevoi personale, nu este generată de încadrarea în grad de handicap ori de categoria socială în care se află (pensionar), ci exclusiv de situația economico-financiară a acestuia. Neacceptarea unității bancare pentru contractarea creditului de către un client, rezultând dintr-o selectare a acestuia pe baza unor condiții de punctaj/scoring în ce privește eligibilitatea rambursării creditului. Acest punctaj solicitat, fiind stabilit de către partea reclamată și impus prin norme de credite de către Banca Națională a României, cu scopul evitării unor situații de risc pentru creditor cât și pentru beneficiar. Colegiul director nu poate reține o legătură de cauzalitate între criteriul invocat și faptă.

Prin urmare, Colegiul reține că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform prevederilor art.2 alin.1, din O.G. nr. 137/2000, republicată (neputându-se stabili în prezenta speță o legătură de cauzalitate între criteriul invocat și fapta de discriminare)..

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Faptele sesizate nu intră sub incidența art. 2, alin.1 din OG nr. 137/2000, modificată, (neputându-se stabili în prezenta speță o legătură de cauzalitate între criteriul invocat și fapta de discriminare).

2. Clasarea dosarului

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) V.R. loc. ..

b) Ralfi IFN S.A, ..

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

PANFILE ANAMARIA-Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit și redactat R. O.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.